

Tre nye Biser.

1. En velstabt Bise.
2. Om den svenske Konstabel, der frøb ind i en Kanon.
3. At mødes, at skilles, at savnes.

1. En velstabt Bise.

Mel. Hjalmar og Hulda.

Jeg heder Sofie og er atten Aar,
Dg Folk siger at jeg er skøn,
Men jeg er kun fattig og Arv ei jeg faar,
Dog hørte jeg Frederiks Bøn,
Han elsked mig høit, og jeg elsked ham atter,
Men saa blev han kold, ja thi Rigmandens Datter,
Hun syntes ham bedre — jeg havde ham tabt,
Dog vidste jeg hvordan den anden var stabt.

Jeg gav mig i Tjeneste hos hende snart:
En Morgen da hun laa og sov,
Saa samlede jeg alt det forlorne i Fart,
Til Fredrik jeg gik med mit Kov,
Jeg sagde: Se her er din Kjærestes Tænder,
Her er hendes Barm, kun for dig vist den brænder,
Vel er den af Vat, men du bedre forstaar
Det Hele, naar her du kan se hendes Haar.

V box 26:760

Her er hendes Hofter og Læggene her,
Popoen af Gummi, tag den.
Og hvad der tilbage af Skjønheden er,
Det ligger derhjemme min Ven.
„Nei, vel er jeg fattig, men Kroppen er ægte,
Og Hjertet er ærligt, det kan du ei nægte“.
Saa kysfed han mig og fik atter mig kjær:
„Dig ta'r jeg, Sofie, det ved jeg, hvad er“.

[Helms, Johannes]

2. Om den svenske Konstabel, der krøb ind i en Kanon.

Nu vil jeg indvie Jer i
Historien om en Person:
:: Om en Konstabel fra Sverige,
Som ffjød sig med en Kanon. ::

Han var lidt hidfig i Blodet,
Forresten god og reel,
:: Nu havde han sat sig i Ho'det,
At han vilde slaa sig ihjel. ::

Han tømte sin Brændevinsflaske
Og smed den op paa en Bastion;
:: Saa krøb han med Sabel og Tasse
Paa Hovedet i en Kanon. ::

Cigaren han havde i Munden,
Som Lunte den tjene jo kan;
:: Men da han var kommen til Bunden,
Saa fænget Kanonen an. ::

Sine Knebels- og Baffenbarter
Sved først den arme Kad,
:: Og derpaa i tusinde Parter
Konstabelen splittedes ad. ::

Hans Næse den fandt man ved Skagen,
Hans Dine og Dren i Lund,
:: Et vældigt Stykke af Vagen
Neddumpet i Drefund. ::

I Malmo man det observerte,
Det vakte stor Sensation;
:: Til Staden man telegraferede:
„En Seiler af ny Konstruktion.“ ::

De Alliertes Marine
Gi mere behøve man vil,
:: Det er Lord Rochranes Maskine,
Som styrer ad Kronstadt til. ::

Og Bukferne, Rappen og Kjolen
De spredtes til Lands og til Vands,
:: En Bukseknep fandt man i Polen,
Men den var vist ikke hans. ::

Og Folk paa Stedet beretter,
Og dette bør mærkes især.
:: Han døde først Dagen derefter
Af Mangel paa Luft og Ernær. ::

Det stod i et Blad kaldet „Tiden“,
Med Sandheden nogen og ren,
:: Men da det er længe siden,
Saa kanske det hele er Løgn. ::

